

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/18/EB

2001/EES/57/02

frá 17. apríl 2000

um lágmarksprófkörfur sem gerðar eru til öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum c-lið 1. mgr. 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þrátt fyrir að aukið öryggi í flutningum og verndun umhverfisins, einkum að því er varðar flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum, séu mikilvæg málefni er mannlegi þátturinn það ekki síður þegar kemur að öryggi í rekstri þessara flutningsmáta.
- 2) Samkvæmt skilmálum tilskipunar ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum⁽⁴⁾, ber öllum fyrirtækjum, sem stunda flutninga á hættulegum farmi og fermingu eða affermingu í tengslum við slíka flutninga, að tilnefna einn eða fleiri öryggisráðgjafa. Í téðri tilskipun eru engin ítarleg ákvæði um samræmingu á þeim prófkörfum sem gerðar eru til öryggisráðgjafa eða ákvæði sem gilda um prófunaraðila.
- 3) Aðildarríkin þurfa að setja sameiginlegan lágmarksramma um próf fyrir öryggisráðgjafa og skilyrði, sem prófunaraðilar þurfa að uppfylla, til að tryggja tiltekið gæðastig og auðvelda gagnkvæma viðurkenningu á EB-vottorðum um þjálfun.
- 4) Próf fyrir öryggisráðgjafa skal, að lágmarki, vera skriflegt próf með spurningum, sem tengjast að minnsta kosti þeim atriðum sem talin eru upp í

II. viðauka við tilskipun 96/35/EB, auk rannsóknar á ákveðnu tilviki sem gerir umsækjendum kleift að sýna fram á hæfni sína til að gegna skyldum öryggisráðgjafa.

- 5) Aðildarríkin geta kveðið á um að umsækjendur, sem hyggja á störf hjá fyrirtækjum sem einungis fást við tiltekna tegund hættulegs farms, séu aðeins prófaðir í atriðum sem tengjast starfi þeirra. Í slíku tilviki skulu takmarkanir á gildi EB-vottorðsins um þjálfun koma skýrt fram í því.
- 6) Próf, sem prófunaraðilar skipuleggja, skal vera háð samþykki lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum. Aðildarríkin ákveða viðmiðanirnar, sem gilda um prófunaraðilana, með það að leiðarljósi að tryggja hátt gæðastig. Aðilarnir skulu vera tæknilega hæfir, áreiðanlegir og óháðir.
- 7) Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við framkvæmd þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

1. Í tilskipun þessari er mælt fyrir um lágmarksprófkörfur til að hljóta EB-vottorðið um þjálfun öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi sem um getur í tilskipun 96/35/EB.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öryggisráðgjafar við flutninga á hættulegum farmi séu prófaðir þannig að þeir standist þessar lágmarkskröfur.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „öryggisráðgjafi við flutninga á hættulegum farmi“, hér á eftir kallaður „ráðgjafi“: hver sá sem tilgreindur er í b-lið 2. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- b) „hættulegur farmur“: vörur sem skilgreindar eru í 2. gr. tilskipunar 94/55/EB⁽⁵⁾ og 2. gr. tilskipunar 96/49/EB⁽⁶⁾;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 118, 19.5.2000, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 110/2000 frá 22. desember 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 9, 22.2.2001, bls. 2.

(1) Stjtið. EB C 148, 14.5.1998, bls. 21, og Stjtið. EB C 52, 23.2.1999, bls. 16.

(2) Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 118.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 20. október 1998 (Stjtið. EB C 341, 9.11.1998, bls. 29), staðfest 16. september 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. mars 1999 (Stjtið. EB C 36, 8.2.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. janúar 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 28. mars 2000.

(4) Stjtið. EB L 145, 19.6.1996, bls. 10.

(5) Tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB (Stjtið. EB L 335, 24.12.1996, bls. 43 og Stjtið. EB L 251, 15.9.1997, bls. 1).

(6) Tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB (Stjtið. EB L 335, 24.12.1996, bls. 45).

- c) „fyrirtæki“: fyrirtækin sem tilgreind eru í a-lið 2. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- d) „próf“: prófið sem tilgreint er í 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 96/35/EB;
- e) „prófunaraðili“: sérhver aðili sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna til að halda próf;
- f) „EB-vottorð“: vottorð eftir fyrirmyndinni í III. viðauka við tilskipun 96/35/EB.

II. KAFLI

Prófin

3. gr.

1. Lögbært yfirvald eða prófunaraðili skal skipuleggja skyldubundið, skriflegt próf, ásamt munnlegu prófi ef þörf er á, til að kanna hvort umsækjendur búa yfir nauðsynlegri þekkingu til að gegna skyldum ráðgjafa og öðlast EB-vottorðið.
2. Skyldubundna prófið felst í skriflegu prófi sem miðast við þá grein eða þær greinar flutninga sem EB-vottorðið er gefið út fyrir.
3. a) Umsækjanda er afhentur spurningalisti. Á spurningalistanum eru að minnsta kosti tuttugu opnar spurningar sem tengjast, í samræmi við 4. mgr. 5. gr. tilskipunar 96/35/EB, að minnsta kosti þeim atriðum sem talin eru upp í II. viðauka við téða tilskipun. Þó er heimilt að hafa fjölvalsspurningar. Í því tilviki jafngilda tvær fjölvalsspurningar einni opinni spurningu.

Af þessum atriðum skal leggja sérstaka áherslu á eftirtalin efni, með tilliti til viðkomandi flutningsmáta:

- almennar forvarnar- og öryggisráðstafanir,
- flokkun hættulegs farms,
- almennar kröfur um þökkun, þar á meðal í tanka, tankáma og járnbrautartankvagna,
- hættumerkingar og merkimiðar,
- vísanir í flutningsskjöl,
- meðhöndlun og hleðsla,
- starfsmenntun áhafnar,
- skráningarskjöl bifreiðar og flutningsskirteini,
- öryggisleiðbeiningar,
- kröfur um flutningsbúnað.

- b) Umsækjendur skulu rannsaka ákveðið tilvik í tengslum við I. viðauka við tilskipun 96/35/EB sem gerir þeim kleift að sýna fram á hæfni sína til að gegna skyldum öryggisráðgjafa.

- c) Aðildarríkin geta kveðið á um að umsækjendur, sem hyggja á störf hjá fyrirtækjum sem sérhæfa sig í flutningi á tilteknum tegundum hættulegs farms, séu, í samræmi við II. viðauka tilskipunar 96/35/EB, einungis prófaðir í atriðum sem tengjast starfi þeirra.

Þessar tegundir farms eru:

- 1. flokkur (sprengiefni),
- 2. flokkur (gastegundir),
- 7. flokkur (geislavirkt efni),
- flokkar 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 og 9 (föst efni og fljótandi),
- SÞ-númerin 1202, 1203 og 1223 (olíur úr jarðolíustofni).

Í fyrirsögn EB-vottorðsins verður að koma skýrt fram að það gildi aðeins fyrir þær tegundir hættulegs farms sem vísað er til í þessari málsgrein og ráðgjafinn hefur verið prófaður í, í samræmi við kröfur sem skilgreindar eru í a- og b-lið.

4. Lögbæra yfirvaldið eða prófunaraðilinn skal smám saman koma upp yfirliti yfir þær spurningar sem hafa verið notaðar á prófunum.

III. KAFLI

Viðmiðanir um prófunaraðila

4. gr.

1. Hafi aðildarríkin ekki sjálf beina umsjón með skipulagningu prófanna skulu þau tilnefna prófunaraðila á grundvelli eftirtalinnna viðmiðana:

- a) hæfni prófunaraðilans;
- b) lýsingar á fyrirhugaðri tilhögun prófsins af hálfu prófunaraðilans;
- c) fyrirhugaðra ráðstafana til að tryggja óhlutdrægni prófanna;
- d) að aðilinn sé ekki háður neinum einstaklingi eða lögpersónu sem hefur ráðgjafa í starfi.

2. Samþykktur prófunaraðili skal tilnefndur skriflega. Slíkt samþykki getur verið tímabundið.

5. gr.

Aðildarríkin skulu aðstoða hvert annað við beitingu þessarar tilskipunar.

Sérhvert aðildarríki skal reglulega leggja yfirlitið yfir spurningar sem um getur í 4. mgr. 3. gr. fyrir framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

IV. KAFLI

7. gr.

Lokaákvæði

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan þriggja mánaða frá því að hún öðlast gildi. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 17. apríl 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. CAPOULAS SANTOS

forseti.